

Predmet: Čuška/Qushk (Toplica Miladinović i dr.)

Broj predmeta: K.Po2 48/2010

Glavni pretres: 25.11.2013. godine

Izveštaj: advokat Mustafa Radoniqi i advokat Nikola Čukanović, punomoćnici oštećenih

Saslušanje okrivljenog Toplice Miladinovića

Okrivljeni Toplica Miladinović je izneo svoju odbranu u vezi sa navodima proširene optužnice i istakao da nije kriv za krivično delo koje mu se stavlja na teret. Ističe da 1. aprila 1999. godine nije bio u selu Ljubenić/Lubeniq, već u selu Banja/Banjë e Pejës. Tamo je krenuo 31. marta po nalogu komande, kako bi razrešio probleme u vezi sa komandovanjem u banjskoj četi 177. VTO. Komandir banjske čete bio je poručnik Jovica Dašić, a njegov zamenik kapetan I klase Mihajlo Petrušić. U Banju/Banjë e Pejës je otišao automobilom sa vozačem Duškom Lamburićem, a zajedno sa njim, drugim automobilom, pošao je i Milan Ivičić, načelnik za mobilizaciju Vojnog odseka Peć, sa svojim vozačem. U Peć/Pejë se vratio 1. aprila oko 14-15 časova, s obzirom da su poginula dva oficira, pa je sa kolegama išao da porodici izjavi saučesće.

Saslušanje okrivljenog Abdulaha Sokića

Okrivljeni Abdulah Sokić je, iznoseći svoju odbranu u vezi sa navodima proširene optužnice, naveo da u potpunosti ostaje pri prethodno datoj odbrani. Ističe da su ubistva koja mu se optužnicom stavljaju na teret rezultat dogovora zamenika tužioca za ratne zločine Dragoljuba Stankovića i zaštićenih svedoka, te da ih on nije počinio. Navodi da protiv njega nema drugih dokaza osim izjava zaštićenih svedoka.

Saslušanje okrivljenog Slaviše Kastratovića

Okrivljeni Slaviša Kastratović je, iznoseći svoju odbranu u vezi sa navodima proširene optužnice, naveo da u potpunosti ostaje pri prethodno datoj odbrani. Navodi da 14. maja 1999. godine nije bio u selu Čuška/Qushk, već da je samo došao do sela Zahać/Zahaq, ali da nije ulazio u to selo.

Saslušanje okrivljenog Siniše Mišića

Okrivljeni Siniša Mišić je, iznoseći svoju odbranu u vezi sa navodima proširene optužnice, naveo da u potpunosti ostaje pri prethodno datoj odbrani. Ističe da su ubistva koja mu se optužnicom stavljaju na teret izmišljotine zaštićenih svedoka, te da osim njihovih izjava protiv njega ne postoji nijedan drugi dokaz.

Ispitivanje svedoka Velimira Vulevića

U vreme ratnih dešavanja na Kosovu 1999. godine, Velimir Vulević je živeo u selu Labljane/Llabjan, koje se graniči sa selom Zahać/Zahaq. Dana 14. maja 1999. godine oko 9:00 časova bio je u Zahaću/Zahaq, na srpskom groblju. Tamo je video okupljene Albance i grupu vojnika u maskirnim uniformama kojima je dao vodu. Nakon toga je bio kod Milisava Marjanovića u njegovoj kući u Zahaću/Zahaq. Nedugo zatim je otišao u svoje selo. Poznato mu je da su se tog dana desila "neka ubistva" u selu Pavljane/Pavlan. Zna da su poginula dva momka albanske nacionalnosti iz sela Zahać/Zahaq. Čuo je da su u kanalu auto-servisa u Zahaću/Zahaq ubijeni neki ljudi, ali ne zna ko su ljudi koji su izvršili ta ubistva. Nije video kolonu Albanaca na magistralnom putu Priština-Peć, ali je čuo da je tamo bila kolona ljudi. Navodi da u tom kraju nije bilo pripadnika OVK.